

בלתי מוגבלת ואת העודף של 40 האחוז, לקבל בתשלומים לשיעוריו.

כשם שעשה זאת בפולין, החליט הלבר ל- הוציא אתון-ערב זול, בשעות חסרות מתח רים. לשם כך היתה נחוזה עוד השקעה כסי- פית. שותף נמצא עד מהרה, והלבר מצדו הש- קיע את כל חסכונו שבואו ממכירת ה- פנסיון בנהריה.

כאן נתקל הלבר בהתנגדותה של אשתו, אמיליה. האשה ששרידי היופי עוד נותרו בה והיתה אהובה על כל מכריה, טענה כי מח- צית הכסף הוא רכושה וכי הסיכון בהש- קעה בלתי בטוחה זו הוא גדול מדי. בעלה חשב אחרת.

סעיף בצוואה. ביום בו הופיע העתון, היה ברור כי הוא נכשל. אמיליה נראתה מדו- כאת ומשונה, התהלכה כסהרורית. מכריה הבחינו כי משהו מתרחש בקרבה.

לפני שבועיים העלה אותה איש המעלית ב- בנין החברה הכלכלית בתל-אביב לקומה ה- שישית. שם עמדה אמיליה בחדר המדרגות, הוציאה מראה מארנקה וצבעה את שפתותיה.

כשירד איש המעלית לקומת הקרקע, ה- תה גם אמיליה שם, מוטלת בחדר המדרגות. היא קפצה מהקומה השישית. בצוואה שהש- אירה, קבעה אמיליה סעיף מפורש האוסר ל- השתמש בכספה למימון הוצאת עתון הערב- כעבור שלושה ימים, נסגר ערב טוב.

עיריות

קרניצי-תיק: תיקו

ביום תמישי בשבוע שעבר הפריע רעש הלמות פטישים את שנתם של שכני בית המלון עדן ברמת-גן. השכנים המופתעים, שהתעוררו בארבע וחצי לפנות בוקר, ראו 20 צעירים עוסקים בניסוח שמשות הבנין העומד באמצע בניהו, בעקירת הדלתות וה- שמשות על משקופיהם וקרקור רצפת בית המלון.

כשהגיעה בשעה שבע באותו בוקר בני- מין תיק חמור-המבט, בעל בית-המלון, כבר הושלמה המלאכה. אגף שלם של בית המ- לון נהרס; הנוק המשוער: 15 אלף ל"י. תיק לא ישב בחיבוק ידים. הוא לקח שלוש דלתות עקורות, כתב עליהן בכתובות ענק: "המטורף הנאצי בגרמניה הורה לשרוף בתי כנסת; המטורף שלנו שולח להרוס בתי ירי- בים. לנשיא המדינה אסור לעשות דין ל- עצמו, כמו כן לראש הממשלה, ואילו ה- מטורף המשתולל מצפצף על החוקים, ו- עושה דין לעצמו."

השלטים שעוררו את הנאתם של תושבי רמת-גן, לא נשארו זמן רב על כנם, הותר- מו עליידי שוטרים. כשדרש תיק פקודת בית- משפט להחרמת שלטיו, השיב מפקד המ- חוז: "הצדק והחוק אתך, אך אגו לקחנו את השלטים."

היה זה שלב נוסף במלחמתו הפרטית של האורח בנימין תיק נגד ראש עיריית רמת- גן, אברהם קרניצי.

תחילת התיק העבה נעוצה, לדברי תיק, עוד בשנת 1943, שעה שקרניצי דרש ממ- נו שיקנה בנגריתו הפרטית את הרהיטים עבור המועדון יידי רמת-גן, שתיק עמד אז להקים. תיק טרב להצעה הנדיבה, מאחר

השם ערב טוב. רבים חזו את גורל העתון מי- ראש, ניבאו לו כי חייו יהיו חיי שעה. אולם גם רואי השחורות לא האמינו כי העתון יג- חז עוד כמעט כטרם טעם את טעם החיים - שבועיים בלבד אחרי הופעתו.

מותו המוקדם והצפוי של העתון לא היה עלול לזעזע איש, לולא הסתתרה מאחוריו טרגדיה אנושית, טרגדיית חייו של כעל ה- עתון.

מלכתב לישראל זאב (זיגמונד) הלבר (51), היה עתונאי מצליח בפולין של שנות השלושים. הצלתו גדלה, כשידע לנצל את שעות הערב המאוחרות, בהן לא הופיע אף עתון. הוא הוציא עתון בשם ערב טוב ב- שפה הפולנית. העתון שנמכר במחיר פרוי-

יוזימ'ממע וינשטיין
— גם כשיוצאים מן האף —

טות היה חסר-מתחרים, זכה לתפוצה ענקית בעיר לבוב.

הלבר זכה לרווחים, רכש את בית-הדפוס בו הודפס העתון, הוציא עתון נוסף. באותן השנים, התאהב הלבר בצעירה יפהפיה בשם אמיליה, נשא אותה לאשה.

מלחמת העולם השנייה רוסשה את הלבר כליל. מה שעבר עליו באותן השנים היה הע- תק מדויק מגורלם של כל יהודי פולין שש- רדו בחיים. אולם שנות הסבל והרעב הותירו בהלבר את חושו המסחרי. עסקיו באירופה של אחרי המלחמה נשארו בלתי-יודעים, אך כשעלה לפני חמש שנים לישראל לא היה זאב הלבר חסר-כל. הוא הביא עמו רכוש קטן.

הדרך להצלחה. זאב ואמיליה השתק- עו בנהריה. הוא פתח בית-מלאכה קטן ל- צעצועים מעץ, היא ניהלה את הפנסיון שרכ- שו במקום. הוגג חיי חיים שקטים, חסרי מחיחות. שכנים ראו אותם תמיד, כששלום שו- רר בין השניים.

באחד הימים חלה תמורה בחייהם. זאב נפ- גש במקרה עם יודי לספסל-הלימודים בגימ- נסיה בלבוב, שעבד אחר-כך באחד העתונים של הלבר. היה זה שלום יודידי.

עד מהרה שוכנע הלבר כי די לעסוק ב- צעצועים של עץ וכי כדאי יותר לעסוק בצע- צועים מגיר. הוא החליט לחסל את בית-המלא- כה, להשקיע את כספו בשבועון אותו ערך יודידי.

אמיליה התנגדה לשינוי בחייהם, שגרר אחר- ריו העתקת דירתם לדירה בת חדר אחד ב- רחוב קרל נטר בתל-אביב. זמן מה המשיכה לנהל את הפנסיון בנהריה. אולם לאחר כי- קור בדירת בעלה, בו העיפה מבטים חשדניים לעבר בעלת הדירה הצעירה והחיננית, הצטר- פה אליו.

צעצועי הגיר בהם החל הלבר להתעסק לא- גרמו לו קורת רוח מרובה. הוא חיפש דרך לעלות ולחזור לממדי ההצלחה שהיו לו ב- לבוב. הוא בחר בשיטה שהצליחה פעם. וגם באותו השם.

ההזדמנות לכך נמצאה לאחר שהודו, עתון הערב של מפא"י, נסגר. אנשי מפא"י הביעו את נכונותם להעמיד חינום את דפוס המפלגה לרשות עתון יודידי. נוסף לזאת הבטיחו אשאר על הגיר הדרוש בגודל 60% לתקופה

הפרשה, בה יכול להיות להם רק ענין אחד: להשתיקה במהירות הרבה ביותר.

ים לידחו של רעיון

שלושה אנשי מח"ל מדרום אפריקה החלי- טו, בתום מלחמת העצמאות, לשוב לארצם באמצעות סירה באורך של שמונה מטרים. כשעמדה הסירה מוכנה להפלגה במספנה חיפאית, נמלכו השלושה בדעתם, שבו לבני- תם במטוס.

השבוע, עמדה הסירה על חוף הירקון, חסרת-הצבע ואכולת אותות הומן. אולם ל- מרות אלה, היתה עדיין רחיקה מקץ המסע. שני צעירים ישראליים הכינו לה תוכנית הפלגה מסביב לחופי הים התיכון.

"אדם לא מוצא לו מנוחה ומחפש דרכים להכיר את עצמו ואת העולם," הסביר מתכנן נסיעת ההרפתקאות, אהרון ("אהרלה") וינ- שטיין (29), צעיר מוצק בעל עיני תכלת רו- געות, את הדחף לתכנון המסע. "נעשה מסע סביב חופי הים התיכון, נעביר את תעלות צרפת לאנגליה." כשנשאל ממה יחיו בים, השיב פשוטות: "אפשר לעשות מטעמים מ- דגים אפילו כשהם יוצאים מהאף."

בחורים עם דם. את התודעותו אל המים עשה אהרלה באמצעות גיגיות. בהן היה שט על פני הביצה שהשתרעה במקום

ימאי'הרפתקן הונגרי
"מטעמים מדגים" —

בו עומד כיום גן-מאיר בתל-אביב. בגיל שמונה היה מועמד רציני לטביעה, אחרי שייט ברפסודה על פני ואדי מוצררה. מדרגת מלח כשיר בשולת-מוקשים בצי הבריטי, הגיע עד לדרגת מ"מ"ם בחיל-הים, השתתף במבצע אל-ערש.

בשרתו בצבא-הקבע הכיר אהרלה את אברי- הונגרי (26), דיג מגודל-זקן, המעשן מקטרת ניצחית ושהתגורר בקרקעית ספינה נמלה חיפה. הוא מצא בו שותף לרעיון ההפלגה, יחד רכשו השניים את הסירה הקטנה אך הציבה, גייסו אמצעים לקראת המסע.

מה שמעכב עדיין את ההפלגה הוא הצורך ב"שני בחורים בעלי דם המוכנים להצטרף למסע. אין צורך שיהיו ימאים," אמרו ה- שניים, ה"עיקר שהיו בריאים וח קים ובעלי רצון, אחרת תהרגו איתם אכילת הדגים תוך חודשי. תנאי נוסף: גיוס סכום של 1500 לירות, למימון ההפלגה.

דת פרסומות חיוס

תימני מפויאת ומוזקן עמד השבוע מול מסעדת המוזג, ליד תחנת האוטובוסים של תל-אביב. בידו נשא כרוז: "במסעדת המוזג מגישים בשר חזיר. רוצו ישראל מזוהרים מ- אכילת התועבה. הרבנות הראשית."

עובדי המסעדה אינם זוכרים מתי עמלו כה קשה בסיפוק תאבון לקוחותיהם.

עתונות צעצועים חנייר

לפני שלושה שבועות, הופיע בחוצות ב- קול רעש גדול, עתון הערב החדש שנשא את

זרזן העדים, קם יריבו, התנגד להמשכת הוונתו של תמיר כפרקליט המאשים. את ה- יו שהפך לעד, טען, שוב אין תמיר יכול להיות עורך-דין במשפט זה.

שוב השתררה דממה באולם. היה נדמה כאילו שגה תמיר שגיהא קטלנית. אולם כפרקליט הבלונדי קרא את ספר החוקים לפני העדות. הוא הוכיח לשופט כי ההור- ת הפוסלת עד לשמש כפרקליט נוגעת ל- טג אחר של מקרים, אינה חלה על עדות שסוג זה. השופט קיבל את טענותיו, ה- משפט נמשך.

עתה הגיע תורו של קסטנר. בניגוד ל- צמיר, נמצע מלעלות על דוכן העדים, מנע נער יריבו לחקרו חקירת שתי-עורב. תחת זאת מסר הצהרה ממקומו: "אני, ורק אני, זייתי יכול לקבוע אם היה בכך פושע או לא."

היתה זאת הודעה נוגעת ללב, אך היא לא השיבה דבר לפסק-הדין המנימק של בני- מין הלוי, שקבע כי הוכח לפניו, על-סמך תעודות, כי תוכן ההצהרה בשבועה כוזב לחלוטין. כן לא הסביר כמה מן הצדדים המזוהרים ביותר של ההצהרה, כגון:

• הלשון הקיצונית של התשבחות ל- בכר. קסטנר לא אמר בהצהרה כי בכר היה פחות גרוע מרוצח-המונים האחרים בס.ס., אלא הסך את בכר לגיבור לאומי של העם היהודי. היה זה אותו בכר אשר העיד בחקירתו בנירנברג, באוזני קסטנר: "לא ידעתי מה זה אושוויץ!"

• ההגנה המפורשת על החיה הנאצית המתועבת ביותר, אבי כל ההשמה, היינ- ריך הימלר, אשר לפי ההצהרה הציל רב- בות יהודים.

• העלמת העובדה הנוראה כי בכר ו- שותפיו הציעו למכור חיי יהודים תמורת כסף, וכי זה היה "הבסיס הכספי והכל- כלי" שנזכר דרך אגב.

• העובדה שקסטנר הצהיר לא רק בשם עצמו, אלא בשב כל העם היהודי.

• הקטע בו הוא פונה הן "לרשויות בנות הברית" והן "לרשויות הגרמניות" ב- דרישה לזכות את בכר, על אף הודעתו הנמרצת, המפורשת והמפורטת על-בלי-צד- של-ספק שמעולם לא התערב לטובת בכר בפני רשויות בנות-הברית.

כהן לעזרת תמיר. עתה הגיע תורו של כספי לשמוע את עידו. הוא קם, ביקש דחיה כדי להביא מחוץ-לארץ את רוברט קמפנר, יהודי גרמני שכהן כסגן התובע האמריקאי בנירנברג.

קודם לכן הזכיר תמיר בעדותו כי אור- תו קמפנר, הקשור בעסקי מסחר עם ממ- שלת-ישראל בעניני שילומים, אמר לחבר אמריקאי: "לדידי בכר הוא רוצח המוני... אולם במשפט זה לא קסטנר ולא בכר חשו- בים, צריכים להציל את משפלת ישראל!"

שופט השלום הראשי, ד"ר משה פרץ, בעל מיבטא גרמני מובהק, דחה את בקשת הדחייה של כספי, כפי שדחה קודם בקשה דומה, לצורך אותה מטרה, של תמיר. כסי- פה לא נזכר, פנה לבית-הדין הגבוה לצדק, הראה מברק בו מודיע קמפנר את תאריך- בואו. בית-הדין הגבוה ציווה על שופט-ה- שלום לנמק מדוע לא ידחה את המשפט.

לתהליך זה עלולה להיות תוצאה פיקני- שית. אם אמנם ירצה שופט-השלום לנמק את מעשהו, יצטרך היועץ המשפטי, חיים כהן, להופיע בשמו נגד כספי. יריבו המוש- בע של תמיר, יצטרך אז להופיע בבית-ה- משפט כשותפו של תמיר נגד כספי, יי- וי. היתה זה דומה לנשף מסיכות.

קרב הלודרים. כשיצאו הצופים מן- הסיבוב הראשון של קרב-הלודרים, לא היה צפץ כי לפי שעה השיגו גרינולד ותמיר את מטרותם העיקריות: להבליט את הפרשה כו- לה לעיני הציבור, לשים במרכז המאבק את ההצהרה-בשבועה המזוהה של קסטנר, להסתמך לא על מעשים של קסטנר לפני- צער שנים, אלא על עבירות שביצע בשעת המשפט בירושלים.

חוגי שרת, לעומת זאת, לא יכלו לסקור את התוצאות בסיפוק רב. במקום בלבום את תמיר, גרמו רק לניסוח נוסף של כל

הארץ
שערות ערבי-טוב (ערב טוב)
שמעון גריש, חיפה
שנשרו בינתיים.
* * *
מתוך 5 המשחקים ניצחו שלוש פעמים, הפסידו פעם וסיימו בתיקו פעמיים. (חדשות הספורט)
מרכזי דן, תל-אביב
0:0 בחשבון.
* * *
מבשלים אטריות, רוצחים אותן, מו- סיפים כוס רוטב. (הארץ)
דב פישל, חיפה
ומגישים כפגז אפוי לבעל החזור מ- עבודתו.
* * *
סיפיה לורן בת הנהר בצבעים טבעיים. תרגום עברי ואנגלי בסוף הסרט (ידי- עות אחרונות)
חיים עופר, רמת-השרון
וגם שם מיותר לגמרי.